

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΧΙΝΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἐκήδευσεν ἑξαίρετον αὐτῆς μέλος, τὸν ὑποναύαρχον καὶ ἀρχηγὸν τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως Δημητρίου Σαχίνη. Ὁ μακαρίτης Σαχίνης κατήγετο ἐκ τῆς ὀνομαστῆς οἰκογενείας τῆς Ἰδρίας ἢ ἐκλείσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Γεώργιος Σαχίνης, χρηματιστὴς μοιραρχὸς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Τὸ ὄνομα Σαχίνης ἔχει τὴν ἱστορίαν του. Ὁ παππὸς τοῦ ἀρτί θανόντος ναυάρχου Ἀντωνίου Διοστίς ἐκυδέρνα πλοῖον τοσοῦτον ταχύ καὶ εὐστροφον, ὥστε οἱ Τούρκοι ἀπέδωκαν αὐτῷ τὸ ὄνομα Σαχίν (Ἰεράξ), ἐξ οὗ καὶ ὁ κυβερνήτης του ἐπεκλήθη Σαχίνης. Ὁ Δημήτριος Σαχίνης, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἀπεστάλη εἰς Μόναχον, ὅπου δαπάναις καὶ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἐξπαιδεύθη ἐν τῇ αὐτῇ στρατιωτικῇ σχολῇ. Μετὰ τὸ πέραν τῶν σπουδῶν του εἰσῆλθεν εἰς τὴν γαλλικὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς δόκιμος, εἰτα δ' ὡς ἀνθυποπλοίαρχος. Ἐκτελέσας διὰ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων διαφόρους πλοῦς ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς τῷ 1843 κατέλθεν εἰς Ἑλλάδα, ὅπου καταταχθεὶς μετὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐν τῇ ναυτικῇ, ἐνυμφεύθη καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Πετρόμπετη Παναγιωτίτσαν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ πιστὴ καὶ εὐγενὴς σύντροφος παντός τοῦ βίου αὐτοῦ. Ἐκτοτε ὁ Σαχίνης προήχετο τακτικῶς, διακρινόμενος μεταξὺ τῶν συναδέλφων του καὶ διὰ τὰς γνώσεις καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Τῷ 1859 πλωτάρχης ὢν ὁ Σαχίνης διορίσθη κυβερνήτης τοῦ «Ὁδωνος», διετέλεσε δὲ ὡς τοιοῦτος μέχρι τῆς ἐξώσεως τοῦ βασιλέως Ὁδωνος, εἰς ἣν οὐδαμῶς μετέσχεν — ἀνέκαθεν ἀφωσιωμένος εἰς τὸν χρηστόν καὶ ἀγαθὸν ἐκείνον ἡγεμόνα — καταδιωχθεὶς διὰ τοῦτο ἀμειλίχτως ὑπὸ τῶν ἐκασταστῶν. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου, τῷ 1866, ὁ Σαχίνης ἔλαβε μέρος ὡς ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Βενιζέλον καὶ Ρούσση Ἰανουάριον σχηματισθὲν ὑπουργεῖον. Μετὰ τὴν ὑπουργίαν του διορίσθη πρόεδρος τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τηρήσας παραδειγματικὴν δικαιοσύνην περὶ τὴν ἀπονομήν τῶν συντάξεων τοῦ ταμείου τούτου. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1872 προήχθη εἰς πλοίαρχον, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ὑποναυάρχου Σαχτούρη διορίσθη κυβερνήτης τῆς βασιλικῆς θαλαμηγού «Ἀμφιτρίτης», διατελέσας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ μέχρι τοῦ 1878, ὅτε ὁ βασιλεὺς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσας αὐτὸν καὶ ἐκτιμήσας τὸν ἐντιμὸν χαρακτῆρα του, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς στρατιωτικὸν ἀρχηγὸν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου. Τὴν 3 Μαρτίου 1878 προσεδέσθη εἰς ὑποναύαρχον, ἀντιθέσαν δ' αὐτῷ συγχρόνως καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀλλάρχου, ἀπαλλαγέντος τοῦ κ. Ροδοστάμου. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ κατέκτησεν ἀμέριστον τὴν εὐνοίαν, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, εὐκρινῆς, προσηγὴς τοὺς τρόπους κατέχει παρ' αὐτῇ θέσιν, φίλου πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου. Ἡ βασίλισσα, ἥτις ἰδιαιτέραν πρός αὐτὸν ἔτρεφεν εὐνοίαν, τὸν ἀπεκάλει συνήθως «Ναυαρχέ μου». Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ ἐλληνικῇ αὐλῇ, ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῖς ἄλλαις, ὅπου ἀπῆρχετο συνοδεῶν τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, ὁ Σαχίνης ἀπέκτησε συμπαθείας πολλὰς. Οἱ γονεῖς τοῦ βασιλέως, οἱ βασιλεῖς τῆς Δανίας, οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ του, αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἐξαιρετικὴν ἐπεδείκνυσαν εὐνοίαν πρός τὸν Ἕλληνα ναύαρχον καὶ ἀλλάρχην. Δυστυχῶς ἐσχάτως, δεινωθέντος τοῦ καρδιακοῦ νοσήματος ἐξ οὗ κατετρώχετο, κατέπεσε κληνῆρης, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ του δὲ ταύτη κατεφάνη πράγματι ἡ εὐκρινὴς ἀγάπη, δι' ἣς ἐτίμων αὐτὴν οἱ βασιλεῖς. Ἡ ἀνάστασις δὲ καὶ τρεῖς τῆς ἐβδομάδος μετέβηκε παρ' αὐτῷ, ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους παραμένονσα παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του, πολλὰς δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπῆρχετο πρός ἐπίσκεψιν τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ ναυάρχου, ἐπὶ πολὺ μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγόμενος περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ζητῶν δὲ πάντοτε τὴν γνώμην του, εἰς ἣν περιήπτε κῆρος ἀναμφισβήτητον ἡ πολυετής πείρα καὶ ἡ εὐκρινὴς εἰς τὴν βασιλείαν ἀφοσίωσις του. Τὴν κηδεῖαν τοῦ Σαχίνη, ὅστις ἦτο τετιμημένος διὰ πλείστων ὅσων παρὰ τῶν βασιλέων, παρηκολούθησεν ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, προέμψασα ἐν συγκινήσει μέχρι τέλους εὐθὺς, ἀέριον καὶ ἐντιμὸν ἄνδρα.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Σιγὰ σιγὰ, ἀνεπαίσθητως σχεδὸν μετὰ τὰς στερεοτύπους καθημερινὰς μεμφιμοιρίστων ἐφημερίδων περὶ τοῦ καύσωνος, μετὰ τὴν τυραννικὴν αὐχμηρότητα τῶν μετεωρολογικῶν δελτίων, μετὰ τὰς εὐεργετικὰς τῶν ἡθοποιῶν τοῦ γαλλικοῦ θιάσου τῶν Ὀλυμπίων καὶ τὴν ἐν αὐταῖς συντάραξιν παντοίων ψυχικῶν αἰσθημάτων, μετὰ ὀλίγα ἀλλὰ πολὺ διατρητικὰ ἄρθρα τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου, μετὰ τὴν προσδοκίαν τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ Ἐφετερίου, μετὰ τὴν προκατάληψιν καὶ τὴν ἀναστάτωσησιν τῆς μελλούσης γενικῆς μετοικεσίας, μετὰ τὸν κονισποῦδην, ἀσφικτικόν, μονότονον βίον τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ θέρους καὶ τέλος

μετὰ ἐν ράντισμα βροχῆς, ὡς ἐπίλογον, εἰς ἐνδειξιν ὅτι ἡ δύνατο νὰ μᾶς βλάψῃ τὴν σταφίδα καὶ νὰ μᾶς κατὰστρέψῃ τὰ περὶ ἰσοζυγίου χρυσῆ ὄνειρα, ὁ Αὐγουστος μᾶς ἀπεχειρέτισε καὶ ἔλαβε τὸ σκῆπτρον ὁ Σεπτέμβριος. Εἶνε λέγουσιν ὁ πρῶτος μὴν τοῦ φθινοπώρου, ἡ ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτου, ὁ μὴν καθ' ὃν μετὰ τὴν χαύνωσιν ἐπέρχεται γοργὴ ἡ δρᾶσις. Καλῶς ἤλθε λοιπόν, ἂν εἶνε πράγματι τοιοῦτος, μολονότι, ὡς πρός τὴν τελευταίαν τοῦ ἰδιότητος ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησης, διότι ἀληθῶς δυσκόλως δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ πῶς κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ὅτε λήγουσι τὰ θεάτρα καὶ παύουσι τὰ δράματα, ἀρχεται ἡ δρᾶσις.

*

Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὁ καύσων ὁ φοβερὸς μετριάζεται ἐπαισθητῶς, καὶ ὁ ἥλιος, ὁ τόσον αὐθαιρέτως κυριάρχων κατὰ τοὺς προτέρους μῆνας, ὑποκύπτει. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰ ἡμερολόγια κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀναγράφεται ἡ φράσις «Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ζυγόν.»

*

Εἰκονίζεται δὲ ὁ Σεπτέμβριος νέος εὐρωστὸς κρατῶν εἰς χεῖρας πλάστιγγα ἰσόρροπον. Ὑποθέτομεν, ὅτι ἡ πράστασις αὕτη τοῦ Σεπτεμβρίου εἶνε καθαρῶς ἐλληνικὴ καὶ σχετίζεται ὅχι μετὰ τὴν μυθολογίαν, ἀλλὰ μετὰ τὸν προϋπολογισμόν — τὸ ὅποιον ἐπάνω κάτω εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα. Ὁ Σεπτέμβριος θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν μᾶλλον προσδοκώρων μηνῶν τοῦ ἔτους (ἴδε καὶ ὑπουργικὰς ἐφημερίδας), ἡ δὲ ἰσόρροπος πλάστιγγς δηλοῖ, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐπέρχεται τὸ ἰσοζύγιον. Ἀμήν.

*

Καὶ αἱ συζητήσεις ἐν τοσοῦτῳ περὶ τοῦ πλεονάσματος ἢ τοῦ ἐλλείμματος, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα, διότι εἰς τὴν χώραν μᾶς συμβαίνει τὸ πρωτοφανὲς καὶ περίεργον φαινόμενον νὰ διακρίηται ἡ ἀπανταχοῦ μία καὶ ἐνιαία ἀριθμητικὴ εἰς συμπολιτευομένην καὶ ἀντιπολιτευομένην. Κάμνει τοὺς λογαριασμούς τῆς ἡ Κυβερνήσεως καὶ οἱ φίλοι τῆς καὶ εὐρίσκουν πλεονάσμα· κάμνουν τοὺς λογαριασμούς των ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀντιπολιτευόμενοι μετὰ αὐτὰ στοιχεῖα καὶ εὐρίσκουν ἑλλειμμα πολλῶν ἑκατομμυρίων. Ὅσον ὁμως ἀλλόκοτον καὶ ἂν φαίνεται τὸ τοιοῦτον, ἔχει τὴν δικαιολογίαν τοῦ πρόδηλον· ἡ μία πολιτικὴ μερὶς δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὰς πράξεις τῆς ἀντιθέτου, οὐδ' αὐτὰς τὰς ἀριθμητικὰς.

*

Ἡ ἀσυμφωνία δὲ θὰ ἐπιταθῇ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἔτι μᾶλλον, καθότι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐν Γορτυνίᾳ χρυσορυχείου ἐπῆλθεν εἰς τὰς ἀριθμητικὰς γνώσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη διατάραις τοσοῦτον σφοδρά, καὶ τοιαύτη τὸν κατέλαβε πλουτομανία, ὥστε τὴν ἀπλὴν μονάδα ἀντικατέστησε διὰ τῆς χιλιάδος. Οὕτω τὰς πεντακισχιλίας δραχμὰς τῶν δαπανῶν τοῦ ἐν Πειραιεὶ καπνοκοπτηρίου ἀνεβίβασεν εὐτόλμως ἡ Πρωία του εἰς πέντε ἑκατομμύρια.

*

Καὶ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος.

Ὡ! ὁ ἐκ Μολάων πολιτευτὴς ὀλίγον ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν μονάδα, μολονότι ὡς πολιτευόμενος εἶνε μοραδικός